

פרוטוקול מס' 154
מישיבת ועדת הכלכלה
יום שלישי, ל' באב התשנ"ז (2.9.1997), שעה 12:00

נכתו: חברי הוועדה: היו"ר אבי יחזקאל
תמר גוז'נסקי
יצחק וקנין
איתן כבל

מוזמנים:
אלי מויאל - ראש המועצה המקומית מבשרת ציון
ישראל שורץ - סמנכ"ל אכלוס, משרד הבינוי והשיכון
שרה צימרמן - מנהלת אגף נכסים ודיור, משרד הבינוי והשיכון
מוריס דהן - סמנכ"ל חברת פרזות
שלומית אשרי - שתי ל
אירית דנון - שתי ל
חביב קצב - מנהל אגף דיור
ברכה ארג'ואני - הארגון לזכויות הדיור
יואל הדר, עו"ד - יועץ משפטי, מינהל מקרקעי ישראל, מחוז ירושלים
שמואל עוז - נציג התושבים, מבשרת ציון
רחל בוזיט - נציגת התושבים, מבשרת ציון
ברברה אפשטיין - מנהלת עמותת סנגור קהילתי

מנהלת הוועדה: לאה ורון

קצרנית: שלומית כהן

סדר-היום: פתרונות דיור לזוגות צעירים במבשרת ציון והפלישה למרכז הקליטה -
(הלס"י) - חברי-הכנסת מקסים לוי, אופיר פינס-פז, יורי שטרן.

פתרונות דיור לזוגות צעירים במבשרת ציון והפלישה למרכז הקליטה -
(הלס"י) - חברי-הכנסת מקסים לוי, אופיר פינס-פז, יורי שטרן

היו"ר אבי יחזקאל:

אני פותח את ישיבת הוועדה.

יושבת פה בוועדת הכלכלה חבורה שרגישה מאוד לנושא החברתי. לכן ביקשתי לזמן את הדיון הזה כדייון פגרה מיוחד של ועדת הכלכלה.

אני מבקש להוציא קריאה, על דעת כל חברי הוועדה, למשטרת ישראל ולמערכות המשפט לשחרר ממעצר את האנשים האומללים האלה. זו בעיני חרפה שהמדינה, שאמורה לדאוג לאוכלוסיות חלשות, שהמזל לא האיר להן פנים והגורל לא שפר להן, מתנהגת איתן בדרך הזו. להגיע למצב כזה שמישהו מהאנשים מגיע לדיון, למשפט, להארכת מעצר, זו בעיני שערוריה ציבורית ממעלה ראשונה, ואני לא נגד מערכת המשפט. זו חכמה קטנה מאוד להיות חזק על חלשים. אם מישהו מנסה להפגין שרירים על החלשים האלה, בסופו של דבר זה יחזור אליו כבומרנג.

אני רוצה לברך אתכם ולהוקיר לכם תודה על זה שאתם נושאים במאבק, אני קורא לכם להמשיך ולפעול לפי החוק, אבל אני מבין את המצוקה שלכם.

שמואל עוז:

אנשי משרד השיכון, עד הרגע הזה, לא נפגשו עם הזוגות הצעירים ולא נותנים פתרונות רציניים. מה קורה עם הנושא של פרויקט "בנה דירתך", שהוצג בתקשורת? משרד השיכון נתן לאדם צמא כוס בלי מים, הם נתנו דבר ריק בלי שום תוכן. הם יצאו עם סיסמה שהחזירו את "בנה דירתך" ובזה הם פתרו את הבעיה. למעשה הם כל הזמן רק מטייחים את הבעיה. ביום השלישי של הכניסה שלנו למרכז הקליטה הופיע מר ישראל שוורץ בבית שאני ישבתי בו עם הנציגים שלנו ואמר שהוא הגיע לא מטעם משרד השיכון, אלא כדי לשמוע ולהציע לנו הצעות. וזה אומר הכל. משרד השיכון, עד הרגע הזה, לא בא עם כל פתרון והצעה מעשית בשטח.

היו"ר אבי יחזקאל:

מה קורה עם החברים שפוננו בכוח?

שמואל עוז:

יש אנשים שהמשטרה הוציאה להם צווי הרחקה, שאסור להם להתקרב יותר ממאה מטרים למרכז הקליטה. יש כביש ראשי שהוא צמוד למרכז הקליטה, יוצא שאם הם נוסעים על הכביש הם מפריס צו של בית-משפט. והם נוסעים בכביש הזה הביתה, להורים שלהם, לאחים שלהם. אנשים ניגשים לקניון, והמשטרה עושה מעצרים ועיכובים, עם ילדים קטנים. ילדים בני שלוש עוכבו בנקודת המשטרה.

זה קרה ביום רביעי האחרון ובמוצאי-שבת. היו מעצרים, אבל יש נוהל שכעבור שלוש שעות של עיכוב הם חייבים להודיע על מעצר. בגלל שהגיע עורך-דין המשטרה שחררה אותם כעבור שלוש שעות. אם לא, האנשים האלה היו נעצרים ומגיעים בבוקר לבית-משפט, ורק שם משתחררים. זה מה שקרה בפנינו האחרון, ב-25.8.

יש לי כאן פרוטוקול של השופט, שלפיו רק ארבעה אנשים מתוך 14 ראו את השופט. השופט לא האריך להם את המעצר ומה שהם קיבלו זו הרחקה, וכל העשרה האחרים

נשארו בחוץ. הם רוצים להרחיק בצורה הזאת את כל התושבים שלמעשה היו גרים במרכז הקליטה.

למרכז הקליטה הביאו בימים אלה סטודנטים מהנגב, שעוד יומיים עוזבים את המקום. הם נמצאים שם כדי להחזיק את הדירות. באו לבקר את ירושלים. וכל הזוגות זרוקים ברחובות. כשהאנשים שלנו יושבים עם עובד סוציאלי מצמידים להם איש משטרה בלבוש אזרחי, שמקשיב לכל מה שקורה.

תמר גוז'נסקי:

זה נגד החוק.

שמואל עוז:

לכן כשהגענו לרוחה אמרנו שאנחנו לא מוכנים שיתנהל משא ומתן עם שוטרים בלבוש אזרחי, או שהם יוצאים מהחדר או שאנחנו יוצאים. הם אמרו שאנחנו יכולים לצאת, וכך עשינו.

היו"ר אבי יחזקאל:

מה קורה עם המשפחות בפועל?

שמואל עוז:

הן זרוקות ברחוב, ועכשיו אנחנו מקימים מאהל במועצה.

ברכה ארג'ואני:

למי שייך מרכז הקליטה?

אלי מויאל:

מרכז הקליטה שייך לסוכנות.

תמר גוז'נסקי:

הגעתי למבשרת ציון באותו יום, ב-25.8. ראיתי הרבה דברים בחיי, אבל עוד לא ראיתי כיבוש כזה. זה היה כיבוש עם הפעלת כוח גדול. על כל תושב היו עשרה אנשים במדים ובלי מדים, עם נשק ועם אלות. כל הרחובות היו מכוסים באנשים כאלה, ונגד מי? רוב האנשים שהיו באותו זמן בבתים היו נשים וילדים.

בדיונים קודמים שהיו פה בנושא הטראגי של מבשרת דובר במפורש על שתי בעיות. בעיה אחת היא הבעיה של "בנה דירתך", הממשלה היתה אמורה לקבל החלטה ולא יודעים מתי תבוצע. בעיה שנייה היא בעיה מיידית של 110 משפחות. הצענו פה שיגיעו להסכם מסודר עם המשפחות האלה, על מגורים במרכז הקליטה הזה תמורת תשלום. לא חינם. אם זה לא מתקבל, אמרנו, אז יש צורך למצוא פתרון חלופי מיידית אחר. אי-אפשר לשלוח זוגות למבשרת כאשר דירה סבירה במקום עולה 600 דולר ואנשים בדרך-כלל שחרם הנקי הוא 3,000 שקלים, והם מטופלים בשניים-שלושה ילדים. יצאנו מהשיבות האלה בהסכמה, ובסופו של דבר לא נתנו להם שום גיבוי אמיתי. כי דיון חלופי או פתרון זמני לא נתנו להם, ובסופו של דבר אנחנו יושבים פה והם נאלצים בכל פעם לעבור על החוק.

היו"ר אבי יחזקאל:

מה עשו לכם בפינוי?

רחל בוזיט:

פינוי אותנו בכוח ממרכז הקליטה. כשפינו אותנו הילדה שלי נפלה והיא עדיין בטרומה, מתעוררת כל לילה ולא מוכנה לעזוב אותי לרגע. זה היה בפינוי הראשון. עוד לפני שהספקנו לעכל את הפינוי הראשון הגיע הפינוי השני. הבטיחו לנו שנשאר, שלא יוציאו אותנו עד שימצאו לנו פתרון. לכן הבאנו את כל הציוד שלנו.

אלי מויאל:

באו לפנות אותם והיתה החלטה של ראש-הממשלה שכיוון ששר המשטרה נמצא בחו"ל אין לעשות שום הליך עד שתהיה החלטת ממשלה.

רחל בוזיט:

הבעלים שלנו יצאו לעבודה, אפילו לא היו בכוננות.

היו"ר אבי יחזקאל:

זאת אומרת שהונו אתכם?

רחל בוזיט:

נכון. אפילו שיפצנו את הדירות.

תמר גוז'נסקי:

מהעירייה שלחו להם חשבונות מים, והם שילמו את החשבונות.

רחל בוזיט:

הבאנו את כל החפצים שלנו, שיפצנו אותם, כי כשנכנסנו לשם המצב של הבתים היה נורא. ניקינו והוספנו דברים, כאילו שזה היה הבית שלנו. הפכנו את החדרים לחדרים ממשיים, חדר ילדים וחדר הורים. זה היה ממש בית. היינו מאושרים לראות את הילדים בפינה משלהם. היתה שם אמבטיה נורמאלית שאפשר היה להתקלח, הילדים היו מאושרים, לא ביקשנו יותר מזה. רצינו אפילו להשתתף בתשלום שכר הדירה, כמו העולים.

ביום הפינוי לא ידענו על מה שהולך לקרות. ראיתי כתב טלויזיה של ערוץ 1 ששאל אותי איפה המפונים. שאלתי אותו מה קרה, והוא השיב שהולך לקרות משהו, כי המשטרה הזמינה אותם. בעלי היה בחופשת מחלה בבית, הרופא אסר עליו לצאת מהבית כי היתה לו אלרגיה חריפה. השוטרים דפקו בדלת, היו עשרה שוטרים עם קסדות ומקלות, ואמרו לבעלי שהם רוצים לדבר איתו. אמרנו שאנחנו מוכנים להתפנות רק שיתנו לנו זמן להתארגן. לא רצינו שיגעו בדברים שלנו, במיוחד בגלל שמדובר באנשים של הסוכנות. לא רציתי שיקחו את הדברים שלנו לצריפין וישרפו אותם, כמו שעשו בעבר. אחרי שלוש שעות בעלי התקשר אלי ואמר שהוא עצור. בעלי לא דיבר איתם, כי לא קל לו לדבר עברית, עצרו אותו עד למחרת. עד עכשיו אנחנו לא יודעים למה עצרו אותנו. כל היום הם דפקו בדלת ואמרו לי לפנות. ביקשתי מהם שיתנו לי זמן לעשות את זה, בעלי לא היה איתי כדי לעזור לי. אף אחד לא הסכים לעזור לי לפנות. היו דופקים בדלת ומאימים עלינו שיקחו לנו את הדברים, כך עד השעה 1:00 בלילה. אמרו לי או שתקחי את הדברים שלך ותתני לנו כתובת או שניקח את החפצים לצריפין. הרי אם היתה

לי כתובת לא הייתי באה למבשרת לסכך את הילדים שלי. ביקשתי לקחת את החפצים לבית של אחותי, שתשים אותם בחצר, אבל הם לא הסכימו שזה ישאר בחוץ.

היו"ר אבי יחזקאל:

איפה את גרה עכשיו?

רחל בוזיט:

אני נמצאת אצל אמא שלי במרכז הקליטה, במקום שבו אסור לי להיות. עצרו את בעלי ונתנו לו צו הרחקה ממרכז הקליטה, אבל זה המקום היחיד שבו הוא יכול להיות, כי אמא שלי הסכימה לקבל אותנו בבית שלה.

בפעם האחרונה שעצרו אותי אמרו לו שוב שאסור לו להיות במרכז הקליטה. איפה הוא יכול להיות? האם הם רוצים שהוא יסע כל יום לצרפת ויחזור כדי לראות את הילדים שלו?

היו"ר אבי יחזקאל:

איך ההרגשה שלך עכשיו?

רחל בוזיט:

אין לי שום רגשות. אני לא יודעת מה אני צריכה להרגיש. במוצאי-שבת כשפלשנו לבית שם ראינו שדבר לא התקדם, אפילו אמרו לנו שביום חמישי יהיה פתרון ויתנו לנו משחו, גם זה לא היה. הבן שלי בן העשרה חודשים הוא חולה לב ואין לי זמן לטפל בו. אני מניקה אותו ורצה לבדוק מה אני יכולה לעשות בשביל הבית. אם ככה אנחנו אמורים לחיות אנחנו מעדיפים למות.

היו"ר אבי יחזקאל:

אמרו שחלק מהאנשים מסוממים, זה נכון?

רחל בוזיט:

אפשר לעשות בדיקות. אין שם מסוממים.

החזקנו בלון גז ריק ואמרנו שאם הם מפנים אותנו אנחנו נתפוצץ. אפילו הרוסי שטען שהרבצנו לו ורצינו לקחת אותו כבן ערובה הוא ילד שמפחד מהצל שלו. הוא יצא ולא עשינו לו דבר.

היו"ר אבי יחזקאל:

על מי את כועסת עכשיו?

רחל בוזיט:

עלי, בגלל שאני גרה במדינה הזאת.

כשדיברנו עם השוטרים ביקשנו לראות מישהו אחראי שיחתום על טופס שאנחנו רוצים פתרון. שום דבר אחר. הביאו משטרה, הביאו אנשי חסד של אמת, מכבי-אש, צלפים, אמבולנסים, הכל בשביל לעשות תרגיל. כשהם נכנסו הם פחדו שאנחנו נתפוצץ, אבל כשהם פוצצו את הדלת ובלון הגז בפנים הם לא פחדו שזה יתפוצץ. בכל חדר היה תינוק ישן, הם פיצצו את האמבטיה, נכנסו עם כלבים, כיוונו נשק על הראש של בעלי

ושל הילדה. אני לא חושבת שצריך עשרה אנשים כדי לתפוס אדם ולקפוץ עליו. אם האנשים היו מסוממים בקלות היה אפשר לתפוס אותם ולשים אותם בניידת. אפילו בסרטים לא רואים דברים כאלה.

לפני שהם נכנסו הם אמרו שסגן השר פורוש מגיע עוד רגע, אבל הם פרצו את הדלת, הפילו את בלון הגז ושפכו את הנפט. הבעלים שלנו היו עם סיגריה בפה.

אלי מויאל:

המצוקה היא מצוקה של 300 משפחות מחוסרי דיור, זכאים מטעם משרד השיכון. אנשים שגרים במרתפים, במחסנים, בדירות קטנות מאוד עם תנאי מגורים קשים מאוד או בצפיפות עם הורים, משפחות ברוכות ילדים. המשפחות כולן באות ממשפחות של ותיקים ממבשרת ציון ומעוז ציון, אלה שהגיעו בעלייה של 1951, שהגיעו לקסטל שהיא מעוז ציון של היום, ואלה שהגיעו למבשרת ב-1956. אלה משפחות שהמשיכו את המצוקה עוד מאותן שנים. חשבנו שאנחנו פותרים את הבעיה, במסגרת "בנה דירתך", והגענו למצב שחשבנו שזה פותר את הבעיה. לצערי הרב, עם קבלת ההודעה שממשלת ישראל ביטלה את תוכנית "בנה דירתך", חיכינו לראות מה מציעים לנו כפתרון, ואז באה ההצעה של "מחיר למשתכן". אמרנו שאם זה לא מיועד לתושבי המקום זה לא פותר את הבעיה.

היתה החלטת ממשלה. לצערי הרב היא לא חידשה שום דבר. התוספת היחידה שניתנה בהחלטת הממשלה זה "מחיר למשתכן". לאחר שהשתתפתי במספר ועדות שרים שהוזמנתי אליהן, והיו מסמכים והיתה המלצה חד-משמעית של יו"ר הוועדה, השר קהלני, עם סגן השר פורוש, עם האוצר, להחזיר את תוכנית "בנה דירתך". היתה תמיכה של כמעט כל חברי-הכנסת, של כל השרים, והנה באים לישיבת ממשלה שכולנו חיכינו לה ומחליטים החלטות הפוכות. אני לא יודע אם השרים בעצמם ידעו מה החליטו. אמרו להם שזה פותר את הבעיה של הזוגות הצעירים, והם החליטו החלטה. אני לא מאמין שזה פותר את הבעיה. דיברתי עם סגן השר פורוש והוא אמר שלא אבוא אליו בטענות, אלא אפנה את הטענה שלי לשר האוצר, שהתנגד לתוכנית הזאת. ראוי לציין, שסגן השר פורוש באמת הלך איתנו יד ביד לפתור את הבעיה.

כשמפנים אנשים ממרכז הקליטה וזורקים אותם ברחוב, הפתרון מתחיל להיות פתרון של הרשות המקומית, כי אני לא יכול להרשות לעצמי לראות משפחה עם 3-4 ילדים זרוקים על מדרכות ולהגיד שאנחנו לא נוכל לעשות דבר. גייסנו את העובדים הסוציאליים, גייסנו את המחלקה לשרותים חברתיים, גייסנו את משרד העבודה ולקחנו משפחות ששיכנו אותם בבתי-מלון עד שיימצא פתרון. אין לנו פתרונות ואין לנו כסף לממן הוצאות שמדינת ישראל צריכה לממן אותן. הבעיה היא לא המועצה המקומית, אלא מדינת ישראל, משרד העבודה ומשרד הבינוי והשיכון.

יושב כאן מר ישראל שוורץ, מנהל אגף האכלוס. הוא ניסה לעזור. הציע 28 פתרונות שאישר משרד השיכון, אבל הם לא פותרים את הבעיה.

תמר גוז'נסקי:

לאילו מקומות מתייחסים הפתרונות?

אלי מויאל:

למבשרת. משרד השיכון מציע השתתפות בשכר דירה של 1,000 או 1,200 שקל, לאותם הזכאים. אני פונה למשרד הבינוי והשיכון שקודם כל יפתור את הבעיות שצריך למצוא להן פתרון מידי.

כבר עשרה חודשים עומדות 100 דירות נעולות, מעלות חלודה, לא מסוידות. אנשי הסוכנות שיחקו משחק של הצדיקים, כאילו שהעולים בדרך ולוקחים להם את הדירות. כל המטרה שלהם היא לייבש את מרכז הקליטה במבשרת ציון ולמכור את זה לקבלנים ולעשות

כסף. הדירות מיועדות למעשה למכירה, והסוכנות ניסתה לעשות את זה באמצעות מינהל
מקרקעי ישראל וכל מיני תחכומים.

אנחנו לא רוצים לגזול מאף אחד דירות. לא רוצים לקחת נכסים של הסוכנות
היהודית או דירות שמיועדות לעולים. אבל אם הדירות ריקות ואם אפשר לשלם שכר
דירה שמוכר על-ידי שמאי ממשלתי ולתת פתרונות זמניים לאותם הזוגות, למשך כשנה,
עד שיימצא פתרון, למה לא לעשות זאת? אם היו עולים הם היו הראשונים, אבל אם אין
עולים שיתנו לאנשים האלה.

ברכה ארג'ואני:

זו לא רק הבעיה של מבשרת, זו בעיה של מצוקת הדיור הכללית במדינת ישראל
וההתייחסות של משרד השיכון ושל קובעי המדיניות האחרים. עומד להיות אותו הדבר
גם במאהל חסרי הדיור, כי אנשים התחילו לקבל גם שם צווי פינוי. מפה צריכה לצאת
הקריאה שצריך לטפל בדבר משורש הבעיה. "בנה דירתך" לא יפתור את הבעיה של מבשרת,
כי הם לא עשו שם הנחה על מחיר הקרקע, שזה מעלה את מחיר הדירות. יש שם אנשים
שלעולם לא יוכלו לקחת משכנתאות ולרכוש שם דירות, גם בפרוייקטים של משרד
השיכון. צריך גם להם למצוא פתרונות של דיור סוציאלי ציבורי, ואני מתקוממת
שבישיבות כאלה, קובעי המדיניות ממשרד השיכון לא יושבים פה לשמוע את המצוקות
האלה ואת הקריאה שלנו.

היו"ר אבי יחזקאל:

מר שוורץ, מה התקדם מאז הפעם האחרונה?

ישראל שוורץ:

לגבי הדברים כפי שהוצגו על-ידי מר אלי מויאל ולגבי הקטע של משרד השיכון
אין לי ויכוח. מה שהוא אמר משקף את העמדה שלנו. אנחנו תמכנו בנושא של "בנה
דירתך", גם מול משרד האוצר. גם בוועדת השרים העלנו את זה וכשזה לא התקבל שם
דאגנו שזה יועלה בממשלה. ההצעה שהתקבלה שם היא של "מחיר למשתכן" עם העדפה לבני
מקום, שזה לא מה שרצינו אבל זה מה שהתקבל. אנחנו מחויבים לפעול לפי החלטת
הממשלה. במקביל הקמנו ועדה בשיתוף מחלקת הרווחה של הרשות המקומית, שעבדנו
בצמוד אליהם, ועם נציג משרד העבודה והרווחה, שבדרך-כלל לא יושב בוועדות אבל
בגלל הרגישות של הנושא צרפנו גם אותו.

כמו שאמר ראש המועצה, הכלי היחידי הזמין שיש לנו הוא מענקי סיוע בשכר
דירה.

היו"ר אבי יחזקאל:

מה קורה עם הפתרונות המיידיים לחברים האלו?

ישראל שוורץ:

נכון להיום אישרנו ל-21 משפחות סיוע של 1,000 שקלים לשכור דירה בשוק
החופשי ולעוד 7 משפחות 1,250 שקלים.

שמואל עוז:

מה אחוז האנשים שניצלו את הזכאות שלכם?

ישראל שוורץ:

אנחנו יכולים להעמיד את מה שיש לנו, לא את מה שהיינו רוצים להעמיד.

שמואל עוז:

רק שתי משפחות ניצלו את הזכאות.

ישראל שוורץ:

זה כמעט כל המשפחות שפנו אלינו. זה פתרון מיידי.

שמואל עוז:

מה יקרה בעוד שנה? מה יקרה בעוד חצי שנה? האם הם יכולים לעמוד לאורך זמן בתשלום של 1,000 השקלים שהצעתם להם? אתם נותנים אקמול לאדם מת.

ישראל שוורץ:

זה הכלי האפקטיבי היחיד שעומד לרשותנו.

שמואל עוז:

אבל זה לא כלי, זה לא מעשי, זה לא רציני. אתם בעצם לא פותרים שום בעיה.

ישראל שוורץ:

עם הכלי הלא מעשי הזה עשרות משקי בית כן פותרים את הבעיה.

ברכה ארג'ואני:

לא בדיוק, אבל זה מה שיש למר שוורץ. לא צריך לבוא אליו בטענות.

תמר גוז'נסקי:

זה מבוי סתום. אחר-כך מפעילים כוח משטרה נגד אנשים שלא יכולים למצוא קורת גג מעל הראש שלהם.

ברברה אפשטיין:

המלכוד הוא מלכוד של קריטריונים ושל אמצעים, כמו שדיברנו בדיון הקודם. מכיוון שכאשר מסתכלים גם על ההטבות האחרות שקיימות במשרד השיכון, אם זה משכנתאות מוגדלות, אם זה מענקים, יכול להיות שחלק מהמשפחות היו מוצאות פתרונות במשכנתא יותר גדולה. הם לא עומדים בקריטריונים, אלה קבוצות מאוד מיוחדות, ולכן אני חושבת שאמנם הם צריכים להסתכל על איך פותרים את הבעיה מיידי לטווח הקצר לאותן המשפחות, אבל הדיון המרכזי צריך להיות בשאלה, איך מעמידים אמצעים לאנשים האלה. מכיוון שאם משפחה ממוצעת יכולה לקבל בבנק משכנתא של משרד השיכון ומשכנתא משלימה של הבנק, בגובה 75% מעלות הדירה, אין לאף משפחה שיושבת במבשרת ולאף משפחה אחרת שמקבלת את הסיוע לשכר הדירה הזה היכולת להביא את 25% הנוספים. לכן אומר שמואל עוז, נתת לנו כלי אבל הכלי הוא ריק, מכיוון שזה כאילו להגיד שיש פתרון, אבל הם לא יכולים להגיע אליו. לכן זו לא רק בעיה נקודתית, אלא צריכים להסתכל בגדול על מה המדיניות.

יצחק וקנין:

הסוכנות התנהגה בצורה ברוטאלית. הרי מדובר באזרחי מדינת ישראל. ברגע שאין שם עולים היה אפשר לתת לאותם משתכנים להמשיך לגור שם לתקופה מסוימת.

שמואל עוז:

מדובר באנשים שמשרתים בצה"ל, נכי צה"ל.

יצחק וקנין:

אנחנו קוראים לסוכנות יהודית? איזה רגש יהודי יש פה? אני משתומם על ההתנהגות הזאת. מדברים פה לפעמים בדיני נפשות, וכל החישוב של הסוכנות זה חישוב כלכלי.

תמר גוז'נסקי:

לכל הדיונים שהזמנו את הסוכנות, הסוכנות לא באה.

לאה ורון:

הם טוענים כבר ישיבה שלישית שזה לא מעניינם.

שמואל עוז:

חבר-הכנסת וקנין הזכיר דיני נפשות. אשה בחודש השני הפילה את הוולד. יש ילדים מפוחדים ומבוהלים מלראות אנשי משטרה, אנשי מג"ב, הם בטרומה ואני לא יודע אם עד שהם יגיעו לגיל 20 או 30 הם ייצאו מהמצב שהם נמצאים בו. החלום של הילדים שלנו הוא לא להיות טייס או חייל, אלא שיהיה להם בית. וגם את החלום הזה כבר לא יהיה להם.

יצחק וקנין:

כחבר קואליציה אני אומר שאני מתבייש בממשלה שלנו שהיא לא לוקחת את העניינים לידיים ופועלת נגד הסוכנות היהודית.

שמואל עוז:

בישיבה האחרונה שהיתה כאן הוחלט שתהיה ישיבה עם מר בורג, אבל דבר לא נעשה. השלו אותנו שאנחנו מגיעים לפתרון.

ברכה ארג'ואני:

הטענות לא צריכות להיות מופנות לאנשי משרד השיכון, כי הם עושים עבודה מאוד קשה ונאמנה. צריך לפנות ישירות לסגן השר פורוש ולמחזיק תיק השיכון, ראש-הממשלה.

תמר גוז'נסקי:

אנשי הסוכנות לא רוצים להופיע פה ולשמוע מה שאנחנו מדברים, הרי אין להם תשובות, הם יודעים שהם יהיו פה מבוזים. אולי צריך לפנות לממשלה כדי שתפקיע זמנית, למשך שנתיים, את הבתים האלה לצרכי חירום, הבתים ישארו של הסוכנות אבל

למדינה מותר להפקיע. בסך הכל האדמה היא אדמת מדינה, לא אדמה פרטית. הסוכנות קיבלה את האדמה ממינהל מקרקעי ישראל. תוך שנתיים ערך הנדל"ן במבשרת עוד יעלה יותר.

היו"ר אבי יחזקאל:

בעקבות הבזיון שבסירובם של אנשי הסוכנות היהודית להופיע בישיבה שלישית של ועדת הכלכלה בנושא זה, אני אפנה לראשי ועדות אחרים ואבקש מהם לנתק עד כמה שאפשר מבחינה ציבורית מגע עם אנשי הסוכנות. לא ייתכן מצב שאנשי הסוכנות היהודית לא מגיעים לישיבה של ועדת כלכלה בנושא שקשור בהם. הסוכנות היהודית איננה מורמת מעם, היא לכל היותר הופכת להיות מנגנון שמשרת את עצמו, והתחושה היא שמה שקורה במבשרת ציון זה שהסוכנות היהודית הופכת להיות סוכנות נדל"ן, ומי שאמור להעלות עולים ולדאוג לרווחתם של תושבי ארץ ישראל מתנהג בבזיון כזה ומבזה בסופו של דבר את עצמו.

אני מאחל למשטרת ישראל "בהצלחה" על הפינוי ה"מוצלח" שהם פינו את "אויבי הציבור" חסרי הדיור במבשרת ציון. הבזיון הוא בהצלחת הפינוי, שלוקחים אנשים חסרי ישע באמצעות כוח אדיר. מאות אנשים באו לפנות אנשים חלשים וחולים.

אני פונה לראש-הממשלה להתערב היום מיידית ולהביא לפתרון בעיית הנושא של "בנה דירתך".

פקידי משרד השיכון, האם ניתן יהיה לעקוף את ועדות האכלוס כדי שבינתיים ימצאו פתרון ל-28 המשפחות? הרי כל הבירוקרטיה של ועדות האכלוס אורכת תקופה של חודשים רבים. מה עושים בעניין הזה?

אני פונה אל הממשלה ואל שר השיכון לפעול להוזלת הקרקע לזכאות בתוכנית "מחיר למשתכן".

אני פונה לאנשי הסוכנות היהודית להכנס למשא ומתן מיידית עם המועצה המקומית. אם נקבל מידע שהסוכנות איננה נכנסת למשא ומתן עם אנשי הרשות המקומית, ניזום דיון ופגישה שלנו עם אנשי הסוכנות היהודית יחד עם אנשי הרשות המקומית. אנחנו נלך אליהם. אני אעשה את הכל לעמוד מול כל נושא בכנסת שקשור בסוכנות היהודית, כל עוד הפתרון של מבשרת ציון לא יגיע למקומו.

למיטב ידיעתנו יהיו עוד הרבה מקומות כמו מבשרת ציון, בשנה הקרובה זה יצמח כמו פטריות לאחר הגשם. הזהרו בעניין הזה, כי אם לא תביאו פתרונות זה יטפח לכם בפנים.

הישיבה נעולה, תודה רבה.

הישיבה ננעלה בשעה 13:00